

Exaudi
1Kr8,22-28
1.6.2025

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit:

Hospodin kraluje!

Zajásej země, raduj se, ostrovů množství!

Oblak a mrákota jsou kolem něho, spravedlnost a právo jsou pilíře jeho trůnu.

Píseň: 118

Čtení: J2,19-25

Píseň: 641, 570

Kázání: 1Kr8,22-28

Konečně v Jeruzalémě stojí chrám Hospodinův. Konečně se dílo povedlo. Přes čtyři kapitoly se popisuje stavba chrámu a domu Šalamounova na hoře Sijón.

Šalamoun nešetří materiálem, penězi, dělníky. Smlouvou s Chíramem, tyrským králem, si zajistil dřevo z cedrů libanonských i z cypřišů. Množství zlata, řemeslná dovednost, cherubové, chrámové vybavení bylo velkolepé, že široko daleko nebylo takové stavby.

Místo sochy Boha v prostorách chrámu nebylo nic, co by Boha zpodobňovalo. Jen dva cherubové hlídající vchod do svatyně svatých.

V této svatyni byla umístěna truhla smlouvy. V truhle byly desky desatera. Truhla byla viditelným znamením smlouvy lidu Božího s Hospodinem, kterou uzavřel Mojžíš na hoře Sinaj.

Ke králi Šalamounovi se shromáždili všichni izraelští muži ve svátek v měsíci etanímu, což je sedmý měsíc. Tak začíná kapitola, z níž jsme přečetli náš oddíl. Konečně, všichni z Izraele vstoupí do vytouženého chrámu. Truhla úmluvy již nemusí být v stánku setkávání. Bude mít své místo z kamene, cedrových a cypřišových dřev z Libanonu, ze zlata a olivového dřeva. Jaká nádhera!

Když kněží a levité přinesli schránu úmluvy dovnitř postaveného chrámu, naplnila se svatyně svatých oblakem Hospodinovy slávy. Tehdy se ujal Šalamoun slova a lidu oznámil: *Hospodin praví, že bude přebývat v mrákotě.* Hospodin sestoupil v oblaku, tak jako za dnů Mojžíše, když vyvedl lid z Egypta, z otroctví faraonova.

Jak je vlastně Hospodin ve světě přítomen? Je možné, aby Bůh sestoupil k nám lidem? Je možné Hospodina vůbec poznat, setkat se s ním, tak jak se setkáváme s lidmi?

Nevím, ale svědectví Písem nám říká, že Hospodin, Bůh všemohoucí – Bůh el Šadaj, je se svým lidem, je přítomen v *mrákotě*. Skrytost, zastřenost, mlha, nemožnost spatřit Hospodina, odhalit jeho identitu. A přesto je nějakým způsobem přítomen. Skrytý a zároveň zřejmý, nepostižitelný, a přece vstupující do lidské existence, záhadný a přesto pochopitelný, vzdálený a nanejdýš blízký.

Nemožnost si Boha zpředmětnit, vytesat, jak tomu bylo u jiných národů. Skrytost, nedostupnost, mrákota, tak se představuje ten, kterému Šalamoun a jeho lid chce sloužit.

Hospodine, Bože Izraele, není Boha tobě podobného nahoře na nebi ani dole na zemi. Ty zachovááš smlouvu a milosrdenství svým služebníkům, kteří chodí před tebou celým srdcem. Zvláštnost Boha je v jeho smlouvě, kterou nezmění lidské selhání. Zvláštnost Boha Izraele je v tom, že je milosrdný. Na nic jiného se nemůžeme odvolávat. Na nic jiného se nemůžeme spolehnout, než na Boží smlouvu s námi lidmi uzavřenou na hoře Sinaji a obnovenou v Ježíši Kristu.

Šalamoun se nechvástá svými zásluhami. Ví, že chrám, Boží mrákota, není díky jemu, ale to Hospodin se rozhodl dát viditelné znamení. To Hospodin se rozhodl sestoupit ke svému lidu. To Bůh ve svém milosrdenství se rozhodl dát znamení, dát něco, co by člověku připomínalo přítomnost Boží ve světě, aby člověk vždy znovu se nadechl k víře.

Hospodine, můj Bože, skloň se k modlitbě svého služebníka a k jeho prosbě o smilování a vyslyš lkání a modlitbu, kterou se tvůj služebník před tebou dnes modlí. Jak dobře Šalamoun zná člověka, jak dobře Hospodin zná člověka! Lidská slabost je v tom, že nedovede dostat smlouvy. Boží přítomnost v mrákotě, Boží přítomnost v Ježíši Kristu, Boží přítomnost v Duchu svatém nestačí k tomu, aby se člověk nepřestal ptát: Kde vlastně přebývá Bůh? Je někde daleko v nebesích, odkud pohlíží na lidské hemžení?

Kde, Bože, jsi ve své mrákotě, nedostupnosti, když člověk volá?

Šalamoun postavil chrám, aby lidé viděli něco hmatatelného, něco, co jde obsáhnout svými smysly, svým intelektem. Chrám, který postavil Ježíš Kristus, je chrámem Ducha, ve kterém přebývá Boží mrákota.

I když Ježíšův život dovedeme popsat, i když dovedeme vyprávět o Ježíšově zmrtvýchvstání, nedovedeme obsáhnout mrákotu Boží uprostřed nás.

Pane Ježíši Kriste, sestup k nám a potěš nás ve své skrytosti. Buď přítomen, když budeme lámat chléb a pít kalich smlouvy. Pane, prosíme, sestup ve své mrákotě k nám a dej nám zakusit podíl na tvém království.

Amen.

Píseň: 358

Večeře Páně